UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingae, Anno M.DC.LXXXX.

§. III. Aliæ quædam assertiones circa recusationem judicis delegati proponuntur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-61687

Visual Library

lem, aut recusationē rejicere. Si tamen plures à Pontifice aut supremo Principe judices delegentur, cum clausula, *quòd si omnes non possint, unus etiam eorum in causa procedat*, & contra unū aliquem delegatorū legitima causa recusationis objiciatur, tum illa coram altero conjudice non recusato (ad quem ex vi prædictæ clausulæ ipsius causæ cognitio pertinet) probari & expediri ab hoc debet, prout habetur in *c. si cōtra 4. h. t. in 6.* sicuti etiā arbitris opus non est, si recusetur ab inferiore judice, Episcopo v. g. judex delegatus, quo in casu ad ipsum delegantem recurrendum est, cujus est cognoscere causam recusationis à se delegati, uti etiam *Glossa* docet in relatum *c. V. idem*: nisi ob distantiam nimiam, Episcopi v. g. recusatio ad arbitros, aut Vicarium generalem videretur deferenda, ad parcendum nimiæ moræ, aut sumptibus, aut nisi ipse etiam Episcopus suspectus recusari possit.

§. III.

Aliæ quædam assertiones circa recusationem judicis delegati proponuntur.

NOn tantūm ipsæ partes litigantes, sed etiam tertius interveniens, cujus causa talis interest, recusare judicem delegatum, aut suspectum potest *c. cùm super 23. h. t.* ex quo c. etiam habetur triplex recusandi judicis, tam ordinarii, quàm delegati causa. Prima est, si quis litem judicialem habet cum ipso tali judice; ex litibus enim oriuntur inimicitiæ. Secunda est, si judex signum benevolentiæ, seu amicitiæ alicui deneget, quale tamen aliis ejusdem conditionis & statūs hominibus exhibere solet, præsumitur enim in tali casu inimicitia aliqua. Tertia denique causa est, si judex alicui minatus sit, quòd occasione oblatâ nocumentum illi sit illaturus, aut de eo se vindicaturus, neque enim ille tantùm inimicus habetur, qui actu infert injuriam, sed etiam ille, qui inferre eam conatur.

Circa hanc tamen recusationem advertendum adhuc primò, si delegatus à Pontifice priùs, quàm recusetur, causam in totum subdelegavit, recusari ulterius, aut subdelegatio ab eo facta impugnari non potest, si tamen jurisdictione suâ uti jam cœpit subdelegatus, cùm enim causa suspicionis ad recusandum delegatum ipsam tantùm personam concernat seu afficiat, consequenter nihil hæc ad subdelegatum pertinebit; & consequenter nec delegatus, qui jam omnem causam à se amovit, in subdelegatum transferendo, nec ipsa subdelegatio, quæ legitimè facta fuit, nec subdelegatus denique, circa quem nulla causa recusationis habetur, recusari, aut impugnari potest. Si verò delegatus talis partem tantùm aliquam, seu articulum tantùm aliquem causæ sibi commissæ delegaverit alteri, de jurisdictione sibi delegata aliquid sibi reservando, recusari potest, & commissio ejus impugnari, cùm enim in hoc, quod sibi retinuit, adhuc judex sit, consequenter non minus, quàm alius judex recusari poterit, prout sumitur ex *c. judex 5. h. t. in 6.* ubi etiam habetur, quòd post propositam causam recusationis possit tamen judex delegatus, si pars recusans consentiat, vices suas alteri committere, etiamsi causæ recusationis probatæ sint, modò non sit supra iis pronuntiatum; cùm enim ante sententiam

recu-

recusationis latam nondum sit omnino extincta delegati jurisdictio, sed suspensa tantùm, & impedita, consequenter in causa sibi commissa ulterius procedere non potest, ac subdelegare, nisi pars recusans consentiat; quod nec consentiente parte facere potest, si contra eum pronuntiatum jam sit, cùm ut sic omninò extincta sit illius jurisdictio, quam partes litigantes dare non possunt.

Advertendum secundò, quòd non tantùm judex delegatus suspectus, sed etiam locus recusari possit, si pars citata ad eum securè accedere non possit, propter inimicitias v. g. tam privatas quàm publicas civitatis cum civitate, prout sumitur ex *c. cùm Raphael 35. h. t.* (quia ut sic gravatur pars in obtinenda justitia, & potest pars gravata petere, ut sibi judex in securo loco detur; quamvis enim, si utraque pars præsens in curia sit, non detur judex ad unius tantùm partis instantiam, nisi altera etiam consentiat; in casu tamen absentis partis datur uni judici delegato, modò adversa pars non contradicat.

Advertendum tertiò, audiendum eum non esse, qui delegati literas ad delegantem datas aperit, de falsitate suspectus, si postea falsas eas probare velit, prout sumitur ex *c. cùm olim Magister 3. h. t.* ut in eo ipso puniatur, ut ait Pontifex, in quo peccavit, & ex proprio dolo non ferat commodum.

SECTIO VII.

Quibus modis officium, & potestas judicis delegati finiatur.

§. I.

An, & quomodo finiatur potestas judicis delegati per sententiæ executionem, vel si pronuntiet jurisdictionem sibi non competere in causa; aut per lapsum temporis.

CEssare officium, & potestatem judicis delegati, si sententiam executioni mandavit, aut alteri exequendam commisit, habetur in *c. in literis 9. h. t.* (cùm in tali casu omni suo officio functus sit) ita ut sive bene, sive malè judicaverit, non possit iterum in eadem causa absque nova commissione judicare, *arg. c. si compromissarius 37. §. si verò h. t. in 6.* nisi sit delegatus ad universitatem causarum Ecclesiasticarum, qui æquiparantur ordinariis.

Cessat secundò judicis delegati, quoad causam delegatam, potestas & officium, si interloquendo pronuntiat ipse, nullam sibi jurisdictionem in tali causa principali competere (eò quòd v. g. rescriptum delegationis sit subrepticium) quamvis enim talis sententia definitiva non sit, cùm non decidat causam principalem, vim tamen habet definitivæ, & per eam extinguitur potestas delegati, sive malè sive bene pronuntiaverit, nisi intra tempus competens à tali sententia fuerit appellatum, quia per appellationem extin-